

KUNST & kritikk



SALIG MIKS: Daterte overvåkningsbilder stilles ut side om side med frimerker fra det en gang kolonialiserte Afrika hos svenske Lina Selander.

FOTO: OSLO KUNSTFORENING

Umulig helhet

KUNST

«Repeat after me»

Lina Selander
Oslo Kunstforening, Oslo
Står til 26. februar.

ANMELDELSE

På bemerkelsesverdig vis får den svenske kunstneren Lina Selander sine fragmenterte verker til å henge sammen i utstillingen «Repeat after me».

Tre selvstendige videoprojeksjoner sveises sammen til en helhet i labyrinthiske omstendigheter, selv om ingen helhet her burde være mulig. Svenske Lina Selander opererer med en ekstrem form for fragmentering – og effekten er litt som å vanke rundt i ettervirkningene av en eksplosjon, der man plukker opp vilkårlige deler av noe som en gang var.

På den ene siden er det bemerkelsesverdig hvor friksjonsfritt denne flommen av bilder fra motstridende kilder lar seg plassere ved siden av hverandre, som bevismateriale, spor og teorier samlet opp under en drapsetterforskning.

Men på den andre siden har vi her å gjøre med et narrativ som med vilje plasserer alt i feil rekkefølge og siterer hyppig fra andre kilder, uten at det noensinne helt henger sammen. Vi lever tross alt i en tid der «virkelighet» er lite mer enn en litterær trend, og der alle

nyheter er falske nyheter.

Typisk nok blir alt dette samlet innenfor et medium som i 2017 egentlig ikke finnes lenger – videomediets analoge fortid fungerer utelukkende som en form for sædbank for nyere produksjoner, og kanskje særlig i disse lokalene, der videoprojeksjonene henger igjen som spøkelses fra en tapt verden. Det Lina Selander gjør er å rive opp mengder av arkivmateriale som understreker denne tilstanden av ikke-tilværelse, der historien kontinuerlig blir skrevet om på ny, og gjerne husket litt mer feil for hver gang. Spesielt når den må tilpasses en dagsaktuell agenda.

Det er nødvendigheten av selvstendig kritisk tenking i tider med stor grad av aggressiv manipulasjon som utrettelig manes frem i disse kombinasjonene av daterte overvåkningsbilder og frimerker fra det en gang kolonialiserte Afrika. Her presenteres oversiktsbilder av forslitte drabantbylandskaper i uendelige gjentakelser, uventede signaler og larm som plutselig går av. Alt er sampling av sampling.

Og livet i seg selv er en drøm, der du bli vekket veldig forsiktig opp til en verden dominert av forskjellige konspirasjonsteorier og tilfeldige voldsomme utbrudd som konsekvens av disse.

Der noen helt vil radere forhistorien, vil andre radikalt skrive om planene for fremtiden. Og alle bommer vi på målet.

Men vi har altså kunst som stadig minner oss på helt andre muligheter. Det er ikke synd på oss.

Tommy Olsson

kunst@klassekampen.no